

foreløbig alle Parter maa være enige om at opstætte den nærmere Overveelse af Lovforslaget til næste Samling.

Sager: For at fremme denne Sags Tilendebringelse i denne Sæssion i Overensstemmelse med, hvad der er yttret af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), tager jeg alle de af mig stillede Ændringsforslag tilbage, nemlig Ændringsforslagene under Nr. 4, 11, 21, 26, 34 og 42.

Da Ingen optog de saaledes tilbagetagne Forslag, bortfaldt de.

J. J. Christensen: Jeg skal ifølge de forfjellig givne Exempler ogsaa tage baade mit principale og mit subsidiaire Forslag under Nr. 32 a. og b. tilbage.

Da heller Ingen optog disse Forslag, bortfaldt de ligeledes.

Winther: Det var kun i Modsetning til den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), at jeg vilde udtale, at det virkelig ikke forekommer mig, at det kan have dette Hastværk med at faae denne Lov vedtagen. Har det nu kunnet gaae saalænge, som det har, ued de Bestemmelser, som vi nu ere i Besiddelse af, saa tænker jeg, efter den Bevægelse, der har været i Landet i Anledning af dette Spørgsmaal, at man rolig turde lade det gaae endnu til October, inden man vedtog en ny Lov, og jeg skal derfor stemme for de Forslag, som jeg anseer det for vigtigt at faae vedtagne, thi da have vi jo Ministerens Udsagn for, at der ikke er nogen Udsigt til at faae Loven igjennem i denne Samling.

Rughorn: Jeg har tilladt mig at optage Ændringsforslaget under Nr. 31, der tidligere var stillet af mig i min Egenkab af Justitsminister, men som er frafaldet af den nærværende høitagtede Justitsminister. Jeg skal tillade mig med et Par Ord at anføre Grundene for mig til nu paa dette Standpunkt af

Sagen at gjenoptage dette Forslag. Det høitærede Thing vil mulig erindre, at jeg som Justitsminister indbragte nærværende Lovforslag, men at det i det andet Thing undergik en Deel væsentlige Forandringer, i hvilke jeg for en stor Deel var uenig, og som jeg temmelig bestemt modsatte mig der. Da Sagen kom her til dette Things Behandling, bestemte jeg mig imidlertid til af Interesse for det Anliggende, der omhandels i den foreliggende Lov saavidt muligt at frafalde mine Indvendinger imod at foretage Forandringer. Der blev kun een Indvending tilbage, som jeg som Minister ikke troede at kunne frafalde, nemlig imod den Bestemmelse, der i Landsthinget var indsat i Loven om Forpligtelse for de private Læger til at instruere hvilken som helst Eighnsmand, der boede i deres Nærhed og henvendte sig til dem om Betledning. Hvor enig jeg end kan være med den høitagtede Justitsminister i, at den autoriserede Lægevirktsomhed, den Lægevirktsomhed, paa hvilken Staten har sat sit Stempel, medfører en større Forpligtelse for de Paagældende, end Tilfældet er med Hensyn til hvilken som helst andet eller dog mangfoldige andre private Eghver, saa kan jeg dog ikke indrømme, at den Forpligtelse, der her er lagt paa de private Læger, staaer i nogen naturlig Forbindelse med den Autorisation, Staten giver dem til at øve Lægepraxis. Det synes kun at være en Bestemmelse, der er sat ind, om jeg saa maa sige, af økonomiske Grunde, for at undgaae de Beslutninger, der kunne være forbundne med at henvise Eighnsmændene om den fornødne Betledning til de Læger, som Staten i Virkeligheden har til Disposition, nemlig Districtslægerne, der lønnes for deres Arbejde i det Offentliges Tjeneste, og som ogsaa naturlig maatte overtage dette Hverv og give Eighnsmændene den fornødne Betledning. Det forekommer mig at være en uheldig Veie at staae ind paa, saaledes uden Nødvendighed at paalægge private Mænd, der leve af deres Eghver, en saadan Forpligtelse som den her omhandlede. Jeg fandt det derfor ikke muligt for mig som Minister at gaae ind paa en Lov, hvort en saadan Forpligtelse blev fastsat, og derfor var det, at jeg stillede et Ændringsforslag i denne Retning. Paa